

Katrijn heeft de lente in haar bol

door Nellie de Kok

samenvatting

Katrijn is aan het poetsen en kijkt naar buiten. Ze vindt het zo'n mooi weer dat ze liever met Jan op stap gaat naar de boerderij.

Als ze eindelijk op pad gaan reageert Katrijn af en toe heel raar. Ze zegt steeds: "Ik word niet boos. Het is veel te mooi weer om boos te worden." Maar Jan krijgt het steeds weer voor elkaar dat ze toch boos wordt. Maar wat is er nog meer met Katrijn aan de hand?

Poppen: Jan Klaassen, Katrijn, boer, schaap

Spullen: kleine zwiffer (poetsdoek), zakje met broodstukjes, klein brilletje (Gebogen ijzerdraadje)

Spelers: 2 spelers in de poppenkast

Duur: 14 minuten

Katrijn heeft de lente in haar bol

Katrijn: (komt op met de zwiffer in haar hand) O Jan, wat is het toch prachtig weer. Wat staan ze er mooi bij, die krokussen.

Jan: Wie ga je kussen?

Katrijn: De krokussen.

Jan: Ga je de krokussen kussen?

Katrijn: Nee, mallerd. De krokussen staan er prachtig bij. Ook de hyacinten bloeien mooi.

Jan: Ja, sorry hoor Katrijn, maar als iets bloeit dan moet je er een pleister op doen.

Katrijn: Oh, wat heb ik nu aan jou. Ach wat maakt het uit. Het is prachtig weer. Ik ben vandaag niet van plan om boos te worden. NIETS kan mij van mijn goede humeur AFLEIDEN.

Jan: Dus als ik het goed begrijp, ga je de krokussen kussen zodat de hyadingese worden afgeleid, zodat ze niet lijden als ze aan het bloeien zijn. En zodoende kun jij er een pleister op plakken.

Katrijn: Hu? ... Wat praat je nu voor onzin. Nee, ik heb het alleen maar over het mooie weer. Ik krijg echt zin in de lente.

Jan: Oei!!!

Katrijn: Wat oei?

Jan: Nou Katrijntje. Vorig jaar kreeg jij ook de lente in je bol. En toen moest ik het hele huis van binnen en van buiten schilderen.

Katrijn? (Boos) Het huis schilderen! Jij MOEST het hele huis schilderen! Jeetje wat een klus! Kijk nu eens goed rond. Wat valt hier nu te schilderen? We wonen in een POPPENKAST Jan. Er valt niet veel te schilderen.

Jan: Nou ja, ik heb er wel een hele week over gedaan.

Katrijn: Ja, ik had beter een schilder in kunnen huren, die was binnen een uur klaar geweest. Jan je bent lui. Geef het maar toe.

Jan. En toch vind ik dat ik het netjes geschilderd heb. En jij bent nu **TOCH** boos geworden. Je zei dat niets je van je goede humeur zou afleiden en moet je jezelf nu zien.

Katrijn: **Grrrr** ...

Jan: Nu krijg je ook nog een rood hoofd. Hoe doe je dat toch Katrijn? Pas maar op dat je niet uit elkaar klapt. En dan erbij ... Dat zijn helemaal geen krokussen, die zijn allemaal al weer weg. Dat is gewoon onkruid wat je ziet.

Katrijn: **GRRR** ...

Jan: Ik denk dat het nu voor mij tijd wordt om het bed op te dekken. Zie je Katrijn, ik werk best wel hard maar jij ziet dat niet. Ik ga nu helemaal uit mezelf het bed opdekken. (tegen de kinderen) Ik moet nu heel snel wegwezen anders gooit ze direct nog met de zwiffer.

(Jan rent weg)

Katrijn: (met de handen voor het hoofd) GRRRR ... 10, 9, 8, (heel diep inademen) 7, 6, 5, 4, (weer heel diep inademen) 3, 2, 1, NUL. Pffff. ik ben niet ontploft, het scheelde niet veel. Wat kan die Jan me af en toe boos maken. Ik ben benieuwd wanneer hij terug komt. Ik heb het bed namelijk allang opgedekt. Ondertussen ga ik maar verder met stoffen. Jaja, het blijft toch mooi die krokussen. Eigenlijk zouden we hier helemaal niet binnen aan het poetsen moeten zijn. Buiten is het veel mooier. Ik ga vragen aan Jan of hij mee naar buiten gaat. Wacht maar even.

(Katrijn gaat weg)

Jan: Zo, ik heb het bed opgedekt. (Overdreven) Het zag er gewoon niet uit. Wat kan die Katrijn er een puinhoop van maken zeg. Het kussensloop zat binnenstebuiten. Het dekbed lag op zijn kop. Mijn pyjama lag onder haar kussen en haar pyjama lag onder mijn kussen. Ik weet niet waar ze met haar gedachten was.

Katrijn: He Jan, ben je hier? Je was zeker wel vlug klaar met het opdekken van het bed? Of had het bed je misschien in de houtgreep en kon je er niet meer uitkomen?

Jan: Ja ... eh nee. Ben je niet meer boos?

Katrijn: Nee. Ik was je aan het zoeken. Ik wilde vragen of je mee naar buiten gaat. Het is lekker warm buiten. Misschien kunnen we naar de boerderij. De boer zei laatst dat er jonge schapjes waren geboren.

Jan: O, wat leuk. Kleine malletjes. Die wil ik wel zien.

Katrijn: Malletjes?

Jan: Ja, die zijn zo lief en zacht.

Katrijn: Malletjes?

Jan: Ja, ik hoop dat ik er een mag vasthouden.

Katrijn? Malletjes? Jan, dat heet: LAM

Jan: Zijn de malletjes lam? Dat vind ik zelig. Hoeveel lamme malletjes heeft de boer dan?

Einde zichtversie